

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Ing. E. C.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. M. P., advokátom so sídlom v B., proti povinnému **A. R., s.r.o.** so sídlom v D., IČO: X., zastúpenému JUDr. S. U., advokátom so sídlom v B., **o vymoženie 6 638,78 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 37 Er 1149/2009, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. apríla 2012 sp. zn. 18 CoE 533/2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky

1. uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 11. apríla 2012 sp. zn. 18 CoE 533/2011 **z r u š u j e** vo výroku, ktorým bolo odmietnuté odvolanie povinného proti výroku uznesenia Okresného súdu Bratislava V z 22. júna 2011 č.k. 37 Er 1149/2009-81 zamietajúcemu návrh povinného na zastavenie exekúcie, a tiež vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté o trovách odvolacieho konania,
2. dovolanie **o d m i e t a**, pokiaľ smeruje proti výroku uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 11. apríla 2012 sp. zn. 18 CoE 533/2011, ktorým bol potvrdený výrok uznesenia Okresného súdu Bratislava V z 22. júna 2011 č.k. 37 Er 1149/2009-81 zamietajúci návrh povinného na vrátenie súdneho poplatku,
3. vec v rozsahu zrušenia vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava V uznesením z 22. júna 2011 č.k. Er 37 1149/2009-81 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie a tiež jeho návrh na vrátenie súdneho poplatku za námietky proti exekúcii. V odôvodnení uviedol, že povinný zaplatil 30. apríla 2009 vymáhanú sumu, avšak oprávnenej neuhradil sumu 67,14 € (vecné výdavky exekúcie) a sumu 318,79 € (náklady právneho zastúpenia oprávnenej v exekučnom konaní). Súdny exekútor preto upustil od vymáhania pohľadávky 6 637,78 € [§ 46 ods. 3 zákona

č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) – ďalej len „Exekučný poriadok“. Exekúcia bola preto v ďalšom vedená len na vymoženie dosiaľ neuhradených súm. Súd prvého stupňa dospel k názoru, že v danej procesnej situácii je návrh povinného na zastavenie exekúcie nedôvodný, preto ho zamietol. Ako nedôvodný zamietol aj návrh povinného na vrátenie súdneho poplatku za podané námietky proti exekúcii; konanie o námietkach proti exekúcii podlieha totiž poplatkovej povinnosti podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra v znení neskorších noviel (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“) a v danej veci nešlo o žiadny z prípadov, v ktorých súd podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/81992 Zb. vráti poplatníkovi ním zaplatený súdny poplatok.

Na odvolanie povinného Krajský súd v Bratislave uznesením z 11. apríla 2012 sp. zn. 18 CoE 533/2011 odmietol odvolanie povinného proti výroku prvostupňového uznesenia o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie a napadnuté uznesenie potvrdil vo výroku o zamietnutí návrhu na vrátenie súdneho poplatku. Oprávnenému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odmietajúci výrok odôvodnil tým, že exekučný súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, teda nešlo o prípad uvedený v § 57 Exekučného poriadku. Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné z dôvodu všeobecného vymedzenia neprípustnosti odvolania v exekučných veciach (§ 202 ods. 2 O.s.p.). Vzhľadom na to, že proti uzneseniu, ktorým sa nevyhovelo návrhu povinného na zastavenie exekúcie, nie je prípustné odvolanie, odvolací súd odvolanie povinného v tejto časti odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Potvrdzujúci výrok uznesenia odôvodnil poukázaním na § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Konštatoval, že konanie o námietkach proti exekúcii podlieha poplatkovej povinnosti podľa položky č. 13b Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb., a v danom prípade nešlo o žiadny z dôvodov uvedených v § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., ktoré pripúšťajú vrátenie súdneho poplatku poplatníkovi. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný dovolanie. Namietol, že odvolací súd mu odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), lebo odmietol jeho odvolanie ako neprípustné podľa § 202 ods. 2 O.s.p., i keď pre to neboli dané procesné predpoklady. Nesúhlasil s tým, podľa § 58 ods. 4 Exekučného poriadku je odvolanie proti

rozhodnutiam podľa § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ je prípustné len vtedy, ak exekúcia bola zastavená. Poukázal na to, že k zaplateniu pohľadávky došlo z jeho iniciatívy, preto prvostupňový mal rozhodnúť o jeho návrhu na zastavenie exekúcie a v takom prípade by už nebol dôvod na rozhodovanie o námietkach. Dovolateľ so zreteľom na to žiadal rozhodnutia odvolacieho a prvostupňového súdu v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Oprávnená sa k dovolaniu povinného písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr to, či jej opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré ním možno napadnúť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie v danom prípade smeruje proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak smeruje proti uzneseniam uvedeným v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Povinný napadol dovoláním také uznesenie, ktoré v týchto ustanoveniach nie je uvedené. Vzhľadom na to jeho dovolanie nie je podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné.

Procesnú prípustnosť dovolania povinného by v okolnostiach preskúmvanej veci zakladala iba vada konania uvedená v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Procesné vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. neboli v dovolaní namietané a existencia týchto vád nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania povinného preto nemožno vyvodit' ani z týchto ustanovení.

Dovolateľ namieta, že v konaní mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Pod odňatím možností pred súdom konať treba rozumieť taký procesne nesprávny postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných oprávnení priznaných mu v občianskom súdnom konaní. Judikatúra najvyššieho súdu za prípad odňatia možnosti konať pred súdom považuje medziiným postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie) hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (vid' napríklad R 23/1994 a R 4/2003, rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001, 3 Cdo 98/2015).

1. V zmysle § 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví, ak po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané. Exekučný poriadok v § 58 ods. 4 pripúšťa odvolanie proti rozhodnutiam uvedeným v ustanovení § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ Exekučného poriadku; odvolanie je pritom prípustné v závislosti od dôvodu, pre ktorý bola exekúcia zastavená. Z hľadiska prípustnosti tohto opravného prostriedku podľa uvedeného ustanovenia je právne irelevantné, či odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o zastavení exekúcie alebo proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 308/2006, 3 Cdo 306/2008, 3 Cdo 130/2009, 1 Cdo 27/2012). Aj vtedy, ak súd zamietne návrh na zastavenie exekúcie, je odvolanie prípustné, ak sa v návrhu uplatňovali dôvody v zmysle § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ Exekučného poriadku.

V danom prípade povinný v návrhu na zastavenie exekúcie (č.l. 15 spisu) uplatnil dôvod uvedený v § 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného zákona. Pokiaľ odvolací súd procesne prípustný opravný prostriedok povinného smerujúci proti uzneseniu o zamietnutí tohto návrhu odmietol ako neprípustný (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.), odňal mu možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Najvyšší súd vzhľadom na to uznesenie odvolacieho súdu vo výroku o odmietnutí odvolania zrušil a vec mu – v rozsahu zrušenia – vrátil na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p).

2. Dovoláním je napadnutý aj výrok uznesenia odvolacieho súdu, ktorým potvrdil výrok prvostupňového uznesenia zamietajúci návrh povinného na vrátenie súdneho poplatku.

Dovolanie v tejto časti smeruje proti uzneseniu, ktoré nie je uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Prípustnosť tejto časti dovolania preto z uvedených ustanovení nevyplýva. Zo spisu pritom nevyplýva, že by pri rozhodovaní o vrátení súdneho poplatku za námietky proti exekúcii došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 O.s.p.

Pokiaľ povinný zastáva názor, že zamietnutím návrhu na vrátenie súdneho poplatku sa účastníkovi konania odníma možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.), dovolací súd poukazuje na opačný názor vyjadrený vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu (napríklad sp. zn. 3 Cdo 468/2014, 3 Cdo 174/2015, 5 Cdo 451/2014).

Pre prípad, že povinný za procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p. považuje nesprávne právne posúdenie veci (nesprávnu aplikáciu alebo interpretáciu niektorých ustanovení zákona č. 71/1992 Zb.), dovolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011 a 7 Cdo 26/2010). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie povinného v tejto časti odmietol ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

3. Z dôvodu uvedeného v bode 1. bola vec v rozsahu zrušenia vrátená na ďalšie konanie. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. júla 2015

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková